

ABSTRAKT

Tato práce je pokusem promýšlet téma jevů a smyslově vnímaného světa v environmentálním kontextu. Věnuje se zavržení jevů novověkou přírodovědou a speciálně v současné, neodarwinistické biologii, i různým pokusům o rehabilitaci smyslového vnímání jako relevantního způsobu vztahování se ke světu, a to na poli biologie (Adolf Portmann, Hans Driesch) i filosofie (fenomenologie, zejména Maurice Merleau-Ponty). Hlavním předmětem práce pak je ekofenomenologie Davida Abrama a srovnání jeho přístupu ke světu s pojetím současné biologie. Na základě této komparace je pak ukázáno, v čem můžou být myšlenky Davida Abrama, a snaha o rehabilitaci jevů obecně, přínosné pro environmentální diskurs, zejména vzhledem k možnosti budování svébytné epistemologie a ontologie, i ve vztahu k etickým motivacím.

KLÍČOVÁ SLOVA: Abram, jev, environmentalismus, neodarwinismus, fenomenologie, ekofenomenologie